

2. În cazul unui răspuns afirmativ la întreaga întrebare sau la o parte a acesteia: În această situație, cadrul respectiv se opune regularizării ulterioare, astfel încât ulterior se poate modifica licența și pe această bază se poate achita ulterior restituirea, respectiv se poate elibera ulterior garanția constituită?
3. În cazul unui răspuns afirmativ și la a doua întrebare: cadrul în cauză este în acest caz nevalid, în măsura în care nu prevede că într-o situație precum cea din speță, în care o licență a fost utilizată cu o zi mai devreme, se achită o restituire, respectiv se eliberează garanția constituită?

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (JO L 299, p. 1, rectificare în JO 2009, L 37, p. 14).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 376/2008 al Comisiei din 23 aprilie 2008 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de licențe de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole (versiune codificată) (JO L 114, p. 3).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 382/2008 al Comisiei din 21 aprilie 2008 privind normele de aplicare a regimului licențelor de import și export în sectorul cărnii de vită și mânzat (Reformare) (JO L 115, p. 10).
- (⁴) Regulamentul (CE) nr. 612/2009 al Comisiei din 7 iulie 2009 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (reformare) (JO L 186, p. 1).

Recurs introdus la 11 iulie 2013 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 aprilie 2013 în cauza T-304/11, Alumina d.o.o./Consiliul și Comisia

(Cauza C-393/13 P)

(2013/C 274/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, și G. Berrisch, avocat)

Celelalte părți din procedură: Alumina d.o.o., Comisia Europeană

Concluziile recurentului

— anularea hotărârii atacate;

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Consiliul invocă un motiv unic în susținerea recursului declarat împotriva Hotărârii Tribunalului din 30 aprilie 2013 în cauza T-304/11, prin care acesta a anulat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 464/2011 al Consiliului din 11 mai 2011 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de pudră de zeolit A originară din Bosnia și Herțegovina (¹).

Consiliul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de interpretare a noțiunii „vânzări efectuate în cursul unor operațiuni comerciale normale” în sensul articolului 2 alineatele (1) și (6) din regulamentul de bază (²). Mai precis, Consiliul susține că pot avea loc vânzări „în cursul unor operațiuni comerciale normale” chiar dacă vânzătorul și-a majorat prețul de vânzare cu o primă pentru a acoperi riscul de neplată sau de plată tardivă.

Potrivit Consiliului, interpretarea contrară reținută de Tribunal ar fi, în plus, incompatibilă cu principiul securității juridice.

(¹) JO L 125, p. 1.

(²) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre al Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 12 iulie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-395/13)

(2013/C 274/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet și E. Manhaeve, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neasigurarea colectării și tratării apelor urbane reziduale din 57 de aglomerări de mai mult de 2 000 și de mai puțin de 10 000 echivalent-locuitor, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolelor 3 și 4 din Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ⁽¹⁾;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, Comisia îi reproșează Regatului Belgiei că nu a pus în aplicare în mod corect, în 57 de aglomerări, Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale.

În temeiul articolului 3 alineatul (1) și al articolului 4 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE, aglomerările al căror echivalent-locuitor (EL) se situează între 2 000 și 10 000 trebuiau să fie echipate cu sistem de colectare până cel mai târziu la 31 decembrie 2005.

În ceea ce privește obligațiile de tratare a apelor urbane reziduale, articolul 4 alineatul (1) din directivă le impune statelor membre obligația de a veghea ca apele reziduale care intră în sistemele de colectare să facă obiectul unei tratări secundare sau echivalente înainte de a fi evacuate.

În sfârșit, procedurile de control prevăzute la anexa I punctul D din directivă permit să se verifice dacă evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale sunt conforme cu prevederile directivei în materie de evacuare a apelor uzate.

⁽¹⁾ JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43.

Recurs introdus la 15 iulie 2013 de Simone Gbagbo împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 25 aprilie 2013 în cauza T-119/11, Gbagbo/Consiliul

(Cauza C-397/13)

(2013/C 274/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Simone Gbagbo (reprezentant: J.-C. Tchikaya, avocat)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Republica Côte d'Ivoire

Concluziile recurente

- Constatarea admisibilității și a temeiniciei recursului introdus de doamna Simone Gbagbo;
- anularea hotărârii atacate;
- anularea Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului ⁽¹⁾, a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 ⁽²⁾, a Deciziei 2011/221/PESC a Consiliului din 6 aprilie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire ⁽³⁾ și a Regulamentului (UE) nr. 330/2011 al Consiliului din 6 aprilie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire] ⁽⁴⁾, în măsura în care aceste acte o privesc pe recurentă;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

În primul rând, recurenta critică faptul că Tribunalul a respins motivul întemeiat pe încălcarea obligației de motivare pe care l-a invocat. Recurenta reproșează astfel Tribunalului faptul că a reținut că, în speță, Consiliul furnizase indicații suficiente, în condițiile în care decizia contestată era motivată exclusiv de calitatea doamnei Gbagbo, și anume aceea de „președintă a grupului FPI din Adunarea Națională”.

În al doilea rând, recurenta consideră ca Tribunalul a săvârșit o eroare vădită în aprecierea situației de fapt. Aceasta susține că faptele de obstrucționare a procesului de pace și reconciliere, de incitare publică la ură și la violență sunt inexacte din punct de vedere material și nici nu se coroborează cu elemente de probă.

⁽¹⁾ JO L 11, p. 36

⁽²⁾ JO L 11, p. 1

⁽³⁾ JO L 93, p. 20

⁽⁴⁾ JO L 93, p. 10